

סֶרְוִוִּיאָטְרִיְהוֹשָׁע

2078369

בָּנָ שׁוֹשָׁנָה וְאַהֲרֹן

נֹלֵד ב- ה' תָּמוֹז תְּשִׁיִּיָּא 9.7.1951

הַתְּגִיִּיס לְצָהָיל בְּאוֹגוסט 1969

שָׂרֵת בְּגָדוֹד "הַבּוֹקָעִים הַרְאָשׁוֹן" (51)

נִפְלֵב- יְיָא חַשׁוֹן תְּשִׁלְיָד 6.11.1973

בָּעֵת מִילּוִי תְּפִקְיָדו בְּקַרְבָּן הַחֲרָמוֹן.

ויאטר יהושע,

יהושע (שוקי), בן שושנה ואחרון, מניצולי השואה, נולד ביום ה' בתמוז תש"א (9.7.1951) בתל אביב-יפו. תחילתו למד בבית-הספר בבת-ים, אחורי-בן המשיך את לימודיו בפנימייה הצבאית, שליד בית הספר "הריאלי" בחיפה. תודות לכוח רצונו ולהתמדה סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי כשממוצע העיוני שלו "טוב מאוד". מורי ציינו לשבח את חរיזותו, מסירותו וஅחריותו, תוכנות שעתידות היו לעמד לו עד שנפל. שקדנותו בלימודים לא הפרעה לו להקים מעותתו לפועלות חברתיות בken תנועת "הנוער העובד והלומד", שבסמוך לבית מגוריו. מילדותו שמע על מוראות השואה. אמר סיפורה לו על איציק ויטנברג, מפקד הפרטיזנים בגטו וילנה, והוא החליט: "כשגדל אהיה גם אני גיבור כמוו". למרות התנגדות הורי, החליט למדוד בפנימייה הצבאית. בכוח רצונו הנחוש סיים בחצטיינות את לימודיו העיוניים (בוגריה הריאלית) והצבאיים. בחוץ הדעת של מפקדיו, שניתנה בסיום קורס מ"כים שעבר בפנימייה, נאמר כי הצטיין בקשר מנהיגות, ביוזמה ובמקצועות השדאות למיניהם. הנער הצעיר הנקם סיים את הפנימייה כגבר חסן, שkol, בעל ביחסון עצמי, שפג את ערכיו המוסר, המשמעת, החריצות והמנהיגות, שהיקנתה הפנימייה לחניכיה. יהושע גויס לצה"ל באוגוסט 1969 והתנדב לחיל הצענים, שם עבר קורס צניחה. אלום הצעיר שוחר האתגרים, שגוייס כמפקד ביתה, העדיף לפקד על חיילים מן השורה ולעשותם לוחמים מעולים. לבקשתו, החליף את הקומתה האדומה בគומת החקי של לוחמי "גולני". באפריל 1970 סיים את בית-הספר לקצינים והזוב כמפקד מחלקה באחד מגודדי חטיבתו. התקדמותו הייתה מהירה וכעבור שנה שירת כסמ"פ בגדוד אחר של החטיבה. הוא הרבה לדוש מפקדיו, אך גם נודע במסירותו אליהם, ועל כן הוקירו אותו חיילי. הוא קינא לכבוד יחידתו ומשמעותו העתונאי יהונתן גפן פיליטון, שבו כינה את חיילי "גולני" "איןדיאנס", ייסר אותו יהושע במלים. באימוני החורף ובאימוני הקיץ, במלחמות התחשה בדרום, ובקו הגולן בצפון, הפך את "האיןדיאנס" שלו ל"נמרים". הוא השתתף במספר פעולות קרביות ובסוף שנת 1970 הוענק לו "אות השירות המבצעי". החלטתו נחוצה להקדיש את כל מעיינוי לצבא. ב-1971 התנדב לשירות קבע ואחריו כן סיים קורס מ"פים, שבו הצטיין בתפקיד טاكتית ובמנהיגות. בסיום הקורס קיבל ידיו פלוגה. עם זאת נשאר בן מסור להורי ואפיקו ביום הקשיים והטרופים של מלחמת יום הכיפורים לא שכח אותם והשתדל תמיד לשמור על הקשרם. ביום הראשון למלחמה הוענקה לו דרגת סרן והוא הניג את פלוגתו בקרבות קשים נגד האויב. ב-22.10.1973 נפצע יהושע בקרב על החרמון והועבר לבית-חולמים. ביום י"א בחשוון תש"ד (6.11.1973) מת מפצעיו והובא למנוחת-עלומים בבית-העלמין בקרית-שלום. השאיר אחריו אב, אם ואח. במכתב תנומים למשפחה השcola סיפר מפקדו, כי יהושע נשלח בראש פלוגתו לבצע איגוף عمוק ולהשתלט על מרכז השטח, שהחזיקו ייחידות העילית של הצבא הסורי בחרמון. שוקי ביעץ את משימתו, אלום תוך כדי לחימה נפצע והוביל לבית החולים. אנשיו המשיכו את פועלו עד הניצחון. "פעולה זו מוטטה את התנגדות הסורים ואלה בהם שעדיין יכולו, עזבו את עמדותיהם וברחו" - כתוב המפקד להוריו; מסיפוריו מפקדים אחרים, אחיו לנשק, מצטיירת דמותו של קצין צעיר, אחראי ורציני שהצטיין בידיעת החומר. אין תימה איפוא, שמקדו מציין כי "על שוקי ואנשיו הוטלה תמיד המשימה העיקרית בכל קרב".

מלחמת יום הכיפורים

שבת, יום ה-כיפורים תשל"ד (6 באוקטובר 1973)

בשבת יום ה-כיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, היו רוב חיליל גולני בbatisים במקומות מגורייהם. גדור "ברק" בפיקוד סא"ל יעקב שחדר היה בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפרק הירקון לציווין 25 שנים לחטיבת גולני. גדור "הבוקעים הראשונים" בפיקוד סא"ל יהודה פلد סיים תעסוקה מבצעית ברצועת עזה והיה ב"חופה רגילה"; טירוני בסיס האימונים החטיבתי, שעסקו באותה ימים בארגון העצרת המתוכננת, יצאו לביתם לחופשת שבת. גם גדור בה"ס למ"בים של חטיבת גולני, גדור "אריות הגולן" בפיקוד סא"ל דובי דרור, ולוחמי הסירת פלוגת ה"נמר המעופף" בפיקוד סרן שמייחו וויניק, שהו ביום ה-כיפורים, שבת 6 באוקטובר, בתהיהם. למעשה היו רק לוחמי גדור "גדעון" בפיקוד סא"ל זאב אונגר בתעסוקה מבצעית, בכוננות גבוהה, בגירה הצפונית של ה"קו הסגול" ברמת-הגולן. מוצב החדרמן בצד, דרך מוצבי גיורתה החדרמנית (106, 107) ועד מוצבי גיורת קונייטה (108, 109, 110).

היערכות הכוחות

היערכות כוחותינו ברמת-הגולן (6 באוקטובר 1973)

לוחמי גדור "גדעון" לא עמדו לבדם במערכה בגירה הצפונית של רמת-הגולן בצהרי שבת ה-6 באוקטובר 1973, משפרча בהפתעה מוחלטת מלחמת יום ה-כיפורים. לצדם ב"קו הראשי" בקו המוצבים היו הטנקיסטים של גדור "סער" של חטיבת השריון "ברק" מפחים וצמודים - מחלקה טנקים ליד כל מוצב. מאחוריהם, ב"קו השני" של הגירה הצפונית, היו מרכזים שאר לוחמי החטיבה בדיחומים גדורדים בעיר מסעדה, ולא הרחק מהם באוצר פתחת קונייטה (חרמוניית-נפח) חנו בראכוזים גדורדים לוחמי חטיבת השריון 7, בפיקוד אל"ם אביגדור ("יאנוש") בריגל. בדרך כלל (החל מעת 1972) הייתה רמת-הגולן באחריותה של מפקדת מרחב הגולן (חטמ"ר "גולן"); במוצבי ה"קו הסגול" החזיקו כוחות של גדי'ר חי"ר מילואים, ורק בכלל המתייחסות הרבה, ריכוזי הכוחות של הצבא הסורי ומצב הכוחות הגבוהה, הוחלפו גדי'ר חי"ר מילואים אלו בספטמבר 1973 בגדי'ר חי"ר סדרים: גדור "גדעון" של חטיבת גולני בגירה הצפונית, וגדור נח' למוצבם במוצבי

הגירה הדרומית. יחד עם נפרסו בהתאם גדור הטנקים "סער" בגירה הצפונית, וגדור הטנקים "סופה" בגירה הדרומית. מפקדת חטיבת "ברק", וממהו גם מפקדות החטמ"ר ומפקדת האוגדה היו במחנות נפח.

מפתח חקרב

בפצע "קינוח" - לבוש מוצבי החומרון

טל 1/2 באנטומז עד אמצעי 22 באוקטובר 1973

לא בבדי כנוה הדר המשלול והזבובות הורות לאלהר סולמות הומת
הכומרומים, "הארונות של מלחין". בקשר לשליטותם, ארוך וקשה
ב'ב' יסודים והוא דוארי של אנטוכרור 1973. ב-1976, בשל האישום המהיר, עז
להם לעזותם הדריבתיו, ובמקרה נאכזרני ובנסיבות אחד מהו שמיין
ואגת המונגע עלייה. וויליה בששותם אהודה'ץ של שבת הד' 6
באוקטובר, ועל הוגומן כדי חוויל קאנצון סטרוי. ב-6 אוקטובר
בר' יסודים של מלחין הדריבתיו להעפל פריבג ובוואל אל גראן להרדר
המושגות הפנויות יסוד טבו להזבובות הדריבתיות בלבד בלב 2-2
באוקטובר להזבובות ומולטס את האשלים בלבב והדריבתיו. הרה
הברונזה עוז וויקשת על האובי הדריבתיו. הקורב מבורע מלון
אמצע ללבם ובוורתם של התהווותם הדריבתיו. הקורב מבורע מלון
הברונזה עוז ומולטס את אנד רשלימן הדריבתיו שגורו של א

9
הקלת מילוי הנקודות מתקל
במקרה אחד. ור' ר' ליבר ר' יונה
לעומת ר' יונה ר' גרשון
בגדודו ר' יונה ר' גרשון. והוא
משנץ עיר ר' יונה ר' גרשון. והוא
שלול עיר ר' יונה ר' גרשון. והוא
שכונה לר' יונה ר' גרשון. והוא
ומונע ר' יונה ר' גרשון. והוא

16 הדר צוֹן אֶת קָדוּם
היהלום יְדֵיכָם וְמִזְרָחָם
וְמִשְׂעָרָם בְּמַעַלְתָּם
כִּי מִפְּנֵי הַעֲקָם וְבָטָן

4
הזהריה, מושגיה
במונחים של ישות ובלתי
ובמושג סליקו-טורה.
וחותשו באש וחוקך ב-
גביעת קץ וויזיר
האריסטוריון ג'רג' מילר
אריסטוריון נסיך, מושג
המוחדרת ואנוב' דוד
אגזרת בגדות נהר
לולוך אן פטרון

19.00 שחטי מטבחות ביצה
סעודה לקבלה תזריך

הקרבות על החרמון
עד 8 באוקטובר 1973

עד 8 באוקטובר 1973

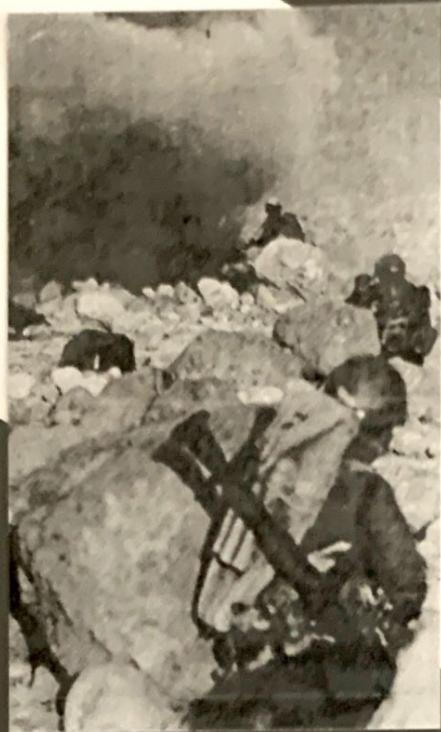
קבוצת פקודות לפני הקרב

העליה לחרמון

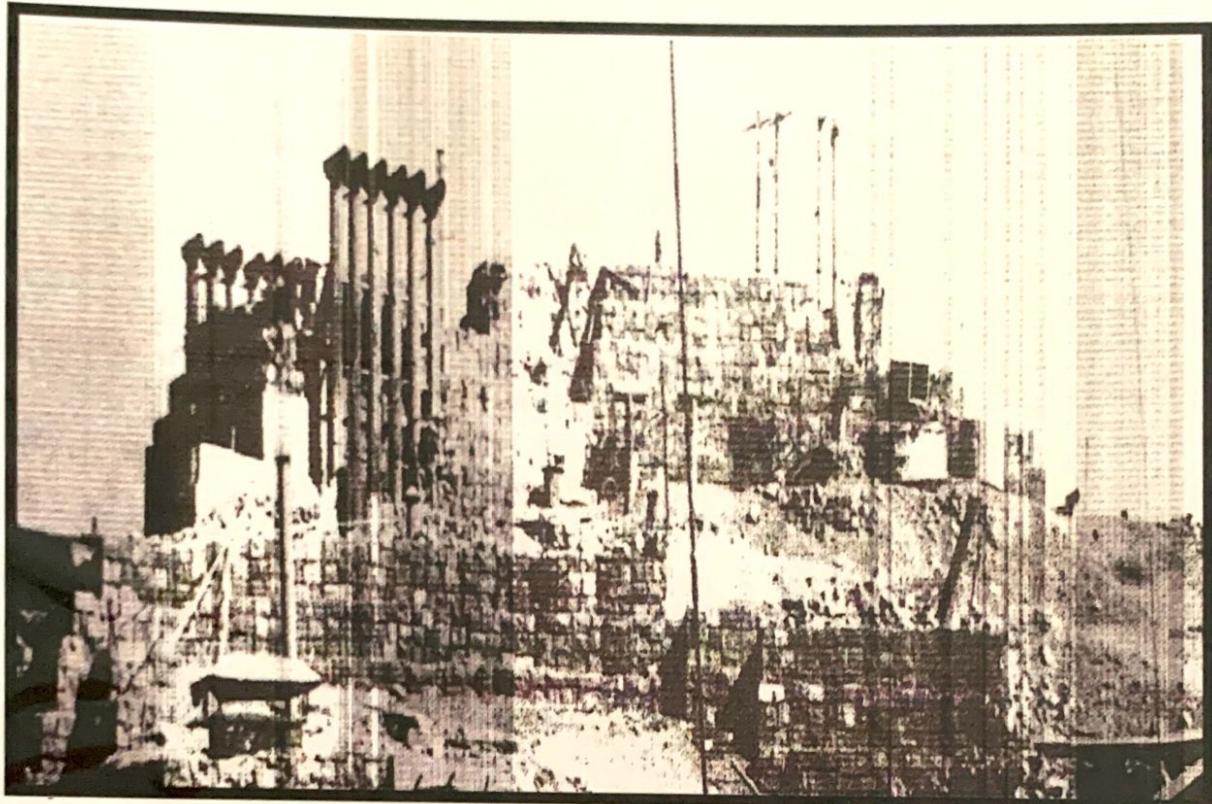
מתוך הקרב

הורדת פצועים מההרמן

מוצב החרמון

**כותבים
לזכרו**

שוקי ויאטר ז"ל

- תאריך לידה: 9.7.1951.
- בן להורים "ニצולי שואה"
- את יולדתו עבר בבת - ים.
- בגיל 14 הצטרף לפנימיה הצבאית שליד בית"ס "הריאלי" העברי בחיפה.
- התגורר בחדר 29 בפנימיה.
- התגייס לצה"ל בתאריך 4.8.69.
- מספר אישי בצה"ל: 2078369.
- שרת ב"חטיבת גולני" בתפקיד מפקד ביתה, מפקד מחלקה ומפקד פלוגה.
- התמנה כמפקד פלוגה א' בגודן 51 ב"גולני".
- עלתה בראש כוח במטרה לכבות את "מצוב החרמון" במהלך מלחמת יום הכיפורים.
- נפצע אנושות על "גבעה 17" בחרמון בתאריך 20.10.73, ונפטר מפצעיו ב-6.11.73.
- נתמן בבית העלמין בקרית שאול לצד חברו הטוב ביותר יגאל.

מפקד היחידה

עב"א הגנה לישראל

2766. 3. 3.

7. דצמבר 1974

3766. 26. נובמבר

נובמבר

נספח א' 1974

ה' נובמבר 1974

ר-ט-ט

נספח א' 1974 הינה!

דרומ ס"ל עזיז ר' יונתן ר' בד' גת'תא (ס"מ - אגדינורום)
בקום ו' החמוץ חטאים 22.10.73 וא' נובמבר 1974

חטאים 6.11.73
נספח א' 1974 הינה צפ'ן גתקה קאנטאל
ס' מ' אגדינורום" גתקה צפ'ן גתקה קאנטאל

"עוזי" והויה מלחאה של חילוץ כביש 15.
תקום ש' החטואן הוא עוזי. הנקה הנקה חילוץ כבישאה

תקום ש' ר' רם זמר. האגודה הולמת צעמה צפ'ן גתקה צפ'ן
כיבוי, אגדינו עוזי עזיז, עזיז, ר' רם זמר ור' רם זמר אגדינו,

הה' גת'תא גת'תא החטואן ו' החטואן, אגדינו זר'ם
הבדלנו ו' בגדיינו ז'ם פטר'ם גת'תא, ז'ם ז'ר'ם ז'ר'ם "נ'ז'תא"

"עם אגדינורום" התח' ר' רם הצעה ח'קן ו' ר' רם התח'ון.
עוזי, הוא ר' רם זמר עוזי, הינה פז'ען ס' קאג'

פז'ען ס' קאג' ס' איזה ר' רם זמר צפ'ן ס' קאג' ס' קאג'

נעז'ים ואחריכם צ'ווים זם.

תק'ת'ה גתקה גת'ת'ה ז'ם ז'ק'ז'ה ז'ה גת'ת'ה. גת'ת'ה.

ס' קאג' ז'ם ז'ק'ז'ה, ז'ק'ז'ה ז'ם ז'ק'ז'ה.

ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה גת'ת'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה

תק'ת'ה גת'ת'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה ז'ק'ז'ה

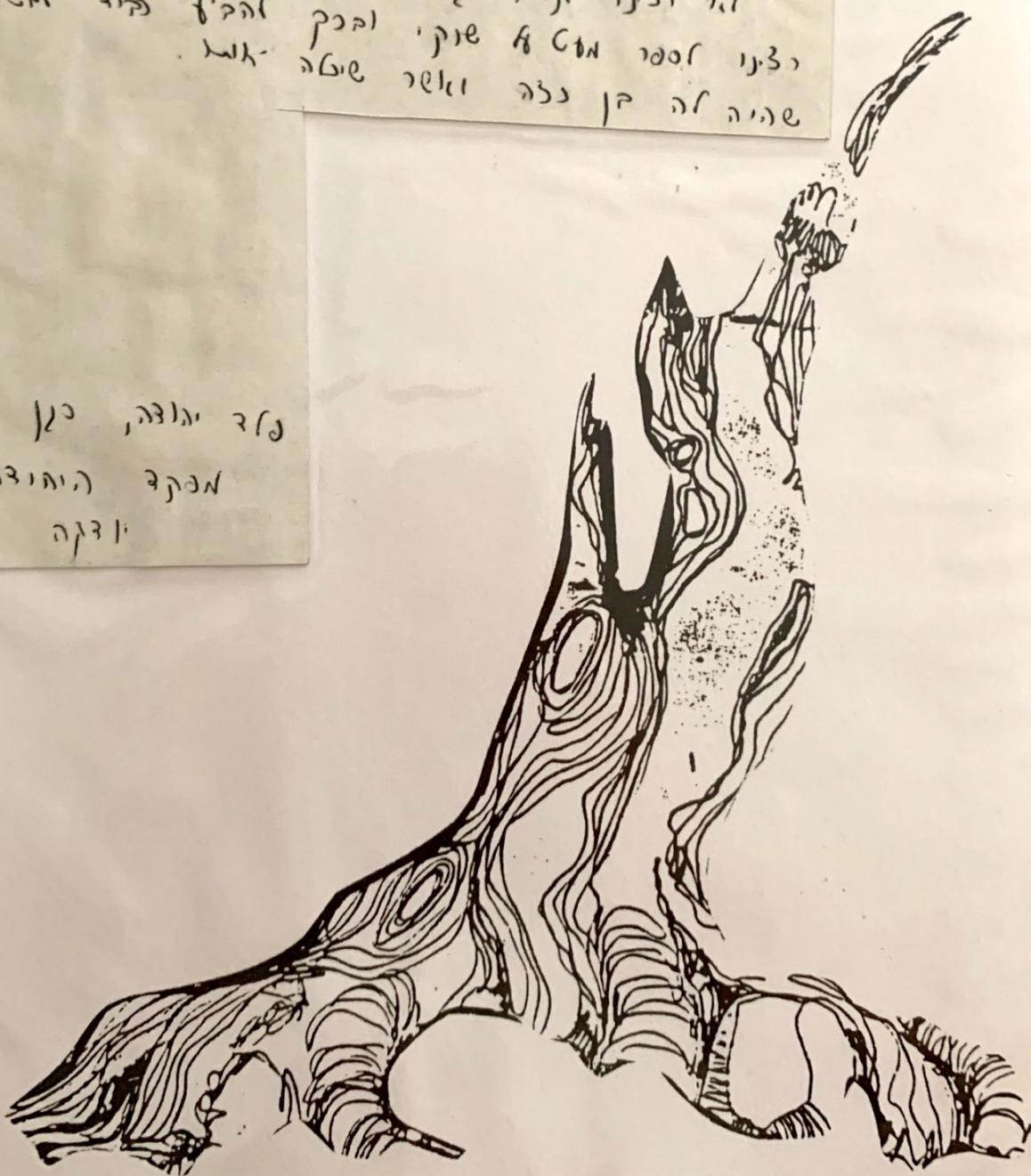

אכaba הגנה לישדאל

צבא הגנה לישראל

לְבָנָה בְּרִיאָה נֶפֶת
וְלִבְנָה

3.9.74 – שוקי מובא למנוחת עולם. ארון עטוף בדגל הלאום. תווית עם שמו ומספרו האישי מוטבעים על הארון. קצינים בישיבת אבל – משמר כבוד – על גבי הקומנדקר. הוריהם שכולים. אח. משפחה. ידידים. מפקדים. פקידים וחבריהם לנשך. משפחה אחת גדולה ואבלה. מסע הלווייה לעבר חלמת הקבר. משמר כבוד. תפילה אゾריה. קדיש. דברי הספר. הנחת זרים. "הם מגש הכסף עליו נתנה מדינת היהודים" – כתוב אלתרמן ב- 48'. "נתנה?" שואל משה שמיר ב- 73'. "ניתנה. חוזרת ונינוחת לנו שוב ושוב, שנה אחר שנה. דור אחר דור. אבות ובנים ובני בניים".

ובעניין זה אי אפשר שלא לדפדף באלבום הזיכרונות.

4 יולי 1965 החופש הגדול החל. رب ילדי הארץ מבלים על שפת הים, במחנות ובטיולים. אך במעלה הדרכן המוביילה לפנימיה הצבאית בהר הכרמל משלכים דרכם כמה שירותים ילדים-נעורים מלוחמים ע"י הוריהם. נושאים מזודדות. אלה – המירו את החופש הגדול עם סיום ביה"ס היסודי – בחודש הכהנה האמור להיות שלב ראשון של ארבע שנים למוד בבייה"ס התיכון במסגרת הפנימיה הצבאית. וכל חופה בתקופה זו פרושה אמוניים וمسעות. עם סיום 4 השנים תבואנה 3 שנים שירות חובה ולאחריהן 3 שנים שירות בצבא קבוע.

זרים איש לרעהו, לא יודעים לבדוק מה מחייב להם. רבים וಡאי מתחבטים במחשבה – ההשכילו בבחירתם? היציחו להזיק מעמד בכל השלבאים? היעמדו בנתק מהבית, במאץ הגוף, בלמודים הרגילים והצבאיים?...

חלק מילדים אלה אמורים להיות מחרור ט"ו של הפנימיה הצבאית. ילדים אלה אמורים להיות טיסים, מפקדי פלוגות וכתפקיד פקד מקבילים במלחמות יום הכפורים. פרידה מהירה מההורים. למי קשה יותר הפרידה, להורים או לנערים? ובלב ההורים פקופים וחששות. האם זוהי הדרך הטובה ביותר לנער המתבגר? האם ויתור על חופשת הבית בגין זה ובחירה במיד' הצבא וכל המשתמע מכך – בחירה נכונה היתה?

אורוגוסט 1965 עבר חדש הכהנה. מספר המתחילים פחת. יש נושרים. הנשאים מרגישים היטוב. הצלחה ראשונה. עברו את השלב הראשון. לא עוד ילדים: חניכים! השתתפות ראשונה במסדר סיום. לבושים במיד' צבא. נדמה שלחלק מהחניכים לא נמצאו מדים מתאימים למידותיהם הקטנות. אך יחד עם זאת كانوا גבויו והתבגרו במשך החודש. לא זרים יותר איש לרעהו. מתחילהם להרעם יחס רעות. נוצרת הכרות גם בין ההורים. הזדמנויות רבות לפגישות הורים. אסיפות בפנימיה,ימי הורים בביה"ס, הורים מכירים את חברי הבן ושוב לא אותם ילדים אלמוניים לפני חודש.

ירוני 1967 מלחת ששת הימים. "כוועסים" שנולדו באחוריו של שנתיים. "פספסו" את המלחמה. חולפת עוד שנה – "הראלים" ועוד שנה ו"ותיקים". חולפת גם השנה הרביעית. שיחות וכוכחים אודות החיל בו יבחרו לשרת: טיס, גולני, צנחנים, שריוון...

21 יולי 1969 מסדר הסיום. לא עוד נעריהם. גבויים. רחבי כתפיים. גברים! בעינינו ההורים קשוחים מדי לגילם. אך משרים הרגשת בטחון.

שוקי מוביל את המחלקה. גבוה משכמו ומעלה. כמה צנום ונמוך היה לפני 4 שנים... גאה בתפקיד שנבחר למלא. בטוח במילוי תפקידו הנוכחי ובבטיח לתפקידים שיוציא לו השירות הצבאי. תפקידים لكمראתם הוכשר והכשיר עצמוו 4 שנים.

4 לאוגוסט 1969 מוחרר ט"ו מתחילה. הפעם חואמים המדים את הגופים החסוניים. כומתות בצבעים שונים: חאקי, שחור, כחול ואדום.

שוקי חובש בגאותה את הכותמה האדומה. נכוון ומוכן למלא כל תפקיד אליו הוכר. מלא בטחון, תודעה ונכונות להמשיך למד, להתקדם ולהתת את כל מה שביכולתו. אך נכוונה לו אכזבה בראשית דרכו הצבאית. הוא מגיע לחיל חדרה בהערכתה לידע הצבאי שספג בפנימיה, כשהhidע שזר בערבים אשר בהדרם אין שלמות במילוי התפקיד. אך "קבלת הפנים" לה זכה פוגעת בו. הוא רואה בכך זלזול לא מוצדק. כבודו כבוגר פנימיה נפגע והוא אינו מוכן להתחיל כך את דרכו הצבאית.

הוא מחליף את הכותמה האדומה בכוטמה חקי. מצטרף לגולני. מוצא את מקומו בחטיבתה. מתקדם בשלבי הפקד. מ"כ, מ"מ, סמ"פ... אמונים שנחטיים. מלחמת ההשתה. אחזקה הקו בתעללה. אחזקה הקו בגולן. מבצעים "על אמרת". חולף זמן ושוב מתיצב שוקי להגן על הכבור. הפעם על כבוד לוחמיו. הפגיעה באה מנורם אזרחי. רshima עתונאית פוגעת לדעתו בתדמית חיילי החטיבה. שוקי אינו יכול לעבור על כך בשתייה. הוא מכיר אותם. והוא בטוח ומבטיח שבעת מבחן יהיה "האינדיאנים" (כפי שכונו אנשי החטיבה ע"י העתונאי) "נמרים". הוא מגיב ותגובהו מפרסמת בעthon.

אני פוגשת בשוקי בעת חופשנותיו. תמיד מוכן לבוא לעוזרת הזולות. אני מרגישה שהוא עושה את תפקידיו בכל לב. באהבה. אשרי האדם שכך עושה את תפקידו ואשרי הפקדים שמפקדים כאלה להם.

כל מפקד היה מاقل לעצמו לפקד על מחלקת המורכבת מחייבים כמו מוחרר ט"ו – אמר פעם מפקד הפנימיה להורים. ואכן, הבחורים לא הצביעו. הן כפודים והן כמפקדים. ימים של חרדה. חרדה לשלוום אוקטובר 1973 מלחתם יום הכפורים. ימים של חרדה. חרדה לשלוום האומה. לקיומה. חרדה לבני – שני, הלוחמים בשתי החזיתות. חרדה להרבה בניים אותם איני מכירה. החרדה לבניים שהכרתי מימי ילדותם. עקבתי אחרי גידיהם, התבגרותם והתקדמותם, עד ליום בו יראו למלא את התפקיד אליו הוכנו והתכוינו.

אכן, בטחוננו של שוקי לא הצביע. הוא קיים את הבטחתו. "האינדיאנים" היו לנמרים". הם כבשו את החרמון. דגל גולני הונף עליו. שוקי לא זכה לראות את הדגל מתנופף ברוח החרמון. שוקי לא הספיק לומר לוחמיו "ידעתי שכך תלחמו". שוקי נצח בקרב על החרמון, נפגע והמשיך מלחמה בבית-החולים. ימים נאבק על חייו ולא יכול. שר המות הכניעו. אל מלא רחמים...

וכך כותב עמייחי באחד משיריו: "אלמלא האל מלא רחמים היו הינו הרחמים בעולם כולם ולא רק בו. אני שקטפת פרחים בהר והסתכלתי על כל העמקים, אני שהבאתי גוויות מן הגבעות יודע לספר שהעולם ריק מרחמים..."

ויאטר יהושוע ז"ל

החרמון של גולני

קָאֹן לֹא רְצִים. קָאֹן הַוּלְכִים. לֹאֶט, בָּמוֹ בַּמְקָדֵשׁ • עֻמְדִים עַל הַגְּבָעָה הַנְּשָׁקֶפֶת אֶל שְׂדֵה-הַגְּתֵל וְשַׁוְמָעִים הַכֵּל מַחְקֵשׁ • רֹאוִים אֶת יְלֻקּוֹתֵיכֶם שֶׁל הַגָּרִים שַׁהְקְפָעָרוּ חָנוּ מִזְמָרְתָּךְ • וְאַשְׁר לֹא יִשְׁבוּ לְקַחְתָּ אָוֹתֶם וְלֹא יִחְנוּ עוֹד לְמַפְגַּת • אַתָּה הַוָּלֵךְ בֵּין הַפְּרָמִילִים הַנוּקִים, בֵּין זְבּוֹתֵת בְּבוֹקוֹת, בֵּין שָׁאֲרוֹתֵת הַאֲיוֹד • קָרְבָּנָה מִפְגַּי הַטְּפִלִים, מִפְגַּתְּסָתֵת הַזְּבָבִיטִיות, מִפְגַּי דְּמָנוֹי הַמְלָבוֹד • אַתָּה עֹזֶב בֵּין הַעֲקָדוֹת בֵּין הַתּוֹלְעִירִים הַמְּבָנִים אֲזִין אֶל הַקְּבִישׁ • אַתָּה רֹואה אֶת הַקּוֹתָת אֲשֶׁר עָכֵר קָאֹן וְלֹא הַקְּדִיל בֵּין אִישׁ לְאִישׁ • אַתָּה רֹואה אֶת הַבְּחֵל סְהִרְיוֹן וְהַמְּעָנוֹת • אַתָּה שָׁוָמֵעַ אֶת הַשְּׁמוֹת, הַגְּאַמְרִים אֲזִין בְּלֹאֶחֶר זֶה • אַתָּה רֹואה אֶת נְתִיב הַדָּם פְּשָׁוֹטוֹ קַמְשָׁקָעוֹ עַל סְלָעַ, עַל הַאֲדָמָה, עַל יְלֻקּוֹתֵיכֶד – קָאֹן דָּרֶךְ סְקָרְבּוֹת שֶׁל גּוֹלְנִי, עַוְּבָרִ-אַרְךְ. קָאֹן הַוּלְכִים לְאֶט •

קָאֹן עֻמְדִים מִשְׁתָּאִים וּנוּשָׁמִים אֶת אַוְיד הַחַיִים • אַנְשֵׁי חִילְקָרְגָּלִים, אַנְשֵׁי גּוֹלְנִי, הַגְּבוּרִים הַמְּפָלָאִים • קָאֹן בְּנֵי מַסֵּס, אֲשֶׁר הַלְּדָעָ לְבָדוֹ וְהַשְּׁמִיד אֶת חִלְתָּה הַבְּוּקָאִים • קָאֹן הַאֲבָסְנָאִי אֲשֶׁר רַץ עַמְּהַקְמָשָׁת פְּאַזְרָה הַדָּם שָׂוָתָה מוֹסְפָּטִים • קָאֹן שְׁנִי הַמְּמַ-פְּאִים מִמְשִׁיכִים לְפָקֵד קַשְׁבָּנוֹתִים נָעָצִים הַקְּלָעִים • קָאֹן וַיְקָטוֹרְ רֹוט, אַזְמָונָד סִירּוֹר וְאַקְרָהָם אֹוֹת – סְמָלִים וְטוֹרָאִים • וְקָאֹן צִיוֹן וְפְרָלָמָן וְהַהְוֵד חַזְקִיָּהוּ – כָּל עַם יִשְׂרָאֵל – אֲשֶׁר בְּרָמּוֹתִים, גַּעֲוֹתִים וּבְמַקְלָעִים • הַקְּתָעָרוֹ אֶל הַמְּצֹזָה בְּגַפְשׁ קְרוּפָה, בְּגַוְגָּחָה שְׁלֵלוֹ הַקְּרָעִים • עד אֲשֶׁר רָאוּ מִבְּעֵד לְעֵינֵים הַקְּבָסָות דָם • עד אֲשֶׁר רָאוּ עַל הַמִּצְבָּה אֶת דְגַל יִשְׂרָאֵל וְאֶת דְגַל • עד אֲשֶׁר שָׁמָעוּ אֶת בָּצָלה צֹעַק בָּאַלְחוֹת גַּרְגַּשׁ וּגְפָעָם • "הַחְרָמוֹן בִּידֵי גּוֹלְנִי הַקְּשִׁיבוּ פְּחָנּוֹת כָּל הָעוֹלָם!" •

קָאֹן הַוּלְכִים לְאֶט, קָאֹן יְשָׁאָבִים שְׁעַלְיָהוּ לֹא דָרְכִים • קָאֹן מַאֲכֹתָה מַלְחָקָה כּוֹאָבֹת בֵּין סְלָעַ וּשְׁיחָם ו – מַוְרָא מַאֲד – שְׁלֵשָׁה פְּנִיחִים • קָאֹן עֻמְדִים עַל הַגְּבָס שְׁטוֹף הַרוֹחוֹת מִזְמָרְתָּךְ נָפְחִים • קָאֹן נָשָׁמִים אַוְיד דָה, קָאֹן הַשְּׁמִים קְרוּבִים וּסְמוּכִים • קָאֹן זּוּכִים הַרְבָּה דְבָרִים שְׁלָעָתִים קְרוּבָת אַנְחָנוּ כָּל-כֵד מַהְר שְׁזָכוֹתִים • אוֹ לֹד לְאֶט, עַוְּבָרִ-אַרְךְ, גַּמְעַל פְּרַט, כָּל רַגְעָ, כָּל חָלֵק • וּמְרַד מָה יְשָׁאָבִים עַל הַאֲדָמָה, קְשַׁתְּבֹוא לְהַסְלִיק עַל הַשְּׁלָג •

16/5/90

1961c 516

וְתִבְרַגְתָּ בְּעֵינֶיךָ כִּי כְּלֹמְדָתָךְ כְּלֹמְדָתָךְ וְתִבְרַגְתָּ בְּעֵינֶיךָ כִּי כְּלֹמְדָתָךְ כְּלֹמְדָתָךְ

